

Poštnina plačana v gotovini!

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravništvo
Aleksandrova cesta št. 16.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

**GLASILO ODVETNIŠKEGA IN NOTARSKEGA
URADNIŠTVA DRAVSKE BANOVINE.**

Izhaja mesečno na 4 straneh
ali v potrebi po več številk
skupaj. Naročnina stane za
celo leto 48 Din. Posamezna
števila 4 Din.

Štev. 1, 2, 3.

V Mariboru, mesca junija 1930.

Leto XVII.

Jubilejno zborovanje.

Leto 1929 je leto raznih jubilejev. Potekla je poedincem desetletna doba, ko so se vrnili zdravi ali pohabljeni, obubožani ali v izpremenjenih premoženjskih, odnosno rodbinskih razmerah iz svetovne vojne. Petletni strahoviti vojni so morali slediti svetovni preobrati, ki so izpremenili vojno z orožjem v eksistenčne boje posameznikov za svoj lasten obstanek ter v socialne borbe raznih slojev za obnovo normalnega življenjskega razvoja.

Vzporedno z novo nastalim položajem so oživela tudi razna stanovska društva. Prekinjeno delovanje raznih institucij je bilo zopet oživljeno. Nastala so nova društva, da v grupacijah pomorejo potrebam poedincev, ter v skupinah in zvezah uresničijo hotenje vseh onih, ki bi kot posamezniki teh ciljev nikdar doseči ne mogli.

Tudi sloj odvetniških in notarskih uradnikov se je zganil. Petletni napor na raznih frontah, ali pa petletno gladovanje v ozadju, je marsikaterega iztreznilo, ker je uvidel, da je človek pač sam sebi najboljši prijatelj in zaščitnik, da je marsikaterega rešilo pogina le lastno delo in da se marsikdo ima zahvaliti za srečno vrnitev iz vojne le lastnim fizičnim naporom in svoji duševni iznajdljivosti.

Oni državni nameščenci n. pr. so se oddahnili, ki so po vojni zamenjali vojaško službo s svojo prejšnjo državno službo, ter pričeli redno življenje v urejenem položaju. Tudi niso našli pri svojih one bede, kot mi, ker je njih družina med vojno prejemala plačo svojih rednikov.

Odvetniškega uradnika pa je ob povrnitvi iz vojne napolnil obup, namesto veselja. Šele sedaj je uvidel vso trhlost lastnega socialnega položaja. V petletni odsotnosti rednika je njegova družina umirala in gladovala ter preživljala nepopisno grenko življenje.

Saj so z odhodom iz pisarne izostali vsi službeni prejemki za njega in družino. Številni so slučajji, ko je mož na oddaljeni fronti preklinjal ta poklic ter vil roke v obupu, medtem ko so žena in njegovi otroci doma morali prodajati zadnji kos pohištva ali obleke, da so si podaljšali za par dni gladno življenje. Slednjič so pa vendar morali zapustiti že itak revno domovanje ter se preseliti v tujino... v begunske tabore, odkoder se marsikdo ni več vrnil.

Preizkušeno in zapuščeno se je leta 1919 in 1920 vračalo v civilne službe tudi odvetniško in no-

tarsko uradništvo, ter stalo brez strehe, praznih rok pred praznimi pisarnami.

Da je v takem položaju vsakdo s podvojeno silo in z obupno energijo pričel na novo ustvarjati in graditi družinski dom, ter v to svrhu posvetil vse svoje moči razvoju dotične pisarne, — ki bi naj obnovila njegovo in šefovo existenco — tega ni treba posebej podčrtavati.

Kakor privatno nameščenstvo drugih strok, tako pa je tudi odvetniško in notarsko uradništvo poleg svoje poklicne službe pričelo prostovoljno vršiti službo v prid skupnosti, da tudi mi po svojih močeh prispevamo k izboljšanju obupnih socialnih razmer privatnih nameščencev.

Geslo: »Vsi za enega, eden za vse« je zopet oživelo ter prešinilo zlasti nekatere preizkušene borce.

Kakor smo že v »Jubilejni številki Odvetniške pisarne« št. 9/29 opisali, so bila v letu 1919 opravljena v Mariboru pripravljalna dela za ustanovitev lastnega stanovskega društva za obseg kraljevine S. H. S. s sedežem v Mariboru.

Dne 13. oktobra 1930 smo slavili desetletnico obstoja našega društva.

To jubilejno zborovanje nam je pokazalo, da si je naše društvo v teh desetih letih pridobilo mnogo simpatij in dobrih prijateljev tudi izven vrst naše stroke. Pokazale so to zlasti odlične deputacije raznih korporacij, institucij in stanovskih organizacij.

Njih navzočnost, pismeni ter brzojavni pozdravi in doposlani denarni prispevki so resnost in prisrčnost našega stanovskega praznika dvignili. Naše članstvo in odbor pa je slavnostni potek celega zborovanja opogumil ter nam dokazal, da naš 10 letni trud ni bil zaman, da se naši cilji in hotenje pričenjajo realizirati.

Ob tej priliki izrekamo

TOPLO ZAHVALO

vsem **rednim in podpornim članom**, ki so z disciplino in vztrajnostjo omogočili redno društveno delovanje, lep napredek v moralnem in gmotnem oziru ter časten zaključek 10 letnega delovanja našega društva.

Iskreno zahvalo izrekamo zlasti obema zakonitima Zbornicama: »**Kammer der Rechtsanwaltsgehilfen**« in »**Kammer der Notariatsgehilfen**« für Wien, Niederösterreich und das Burgenland Wien za tova-

riški pismeni pozdrav in pristrčne besede v zborničnem pismu z dne 10. 10. 1929, Nadalje vsem osebno prisotnim delegatom, ter vsem onim, ki so naše zborovanje brzojavno ali pismeno pozdravili. (Posamezniki bodo v III. poglavju »Potek zborovanja« poimensko naštet.)

Naše poročilo bo namreč razdeljeno na 3 poglavja. 1. Udanostni in brzojavni pozdravi, 2. sprejete resolucije in 3. potek slavnostnega zborovanja in zaključki IX. občnega zbora.

I. UDANOSTNI IN BRZOJAVNI POZDRAVI.

Njegovemu Veličanstvu Aleksandru Prvemu kralju Jugoslavije

Beograd.

V Vaši severni prestolici Dravske banovine v Mariboru zboruje in proslavlja desetletnico društvenega obstoja Društvo odvetniških in notarskih uradnikov ob prisotnosti delegatov raznih strok zasebnega nameščenstva.

Pridružujemo se današnjim manifestacijam naroda v Dravski banovini, kateri enodušno pozdravlja dalekosežni zgodovinski ukrep Vašega Veličanstva glede enotnega naziva naše kraljevine in razdelitve na banovine.

Z veseljem in navdušenjem pozdravljamo našega ljubljene kralja in modrega čuvarja naše očetnjave. Prosimo Vaše Veličanstvo, da sprejme zagotovila naše globoke vdanosti in zvestobe ter spoštovanja. Gilčvert Dragotin, predsednik, Medved Štefan, tajnik.

Gospodu **Sernec Dušanu, banu Dravske banovine,**
Ljubljana, Kraljevska banovska uprava.

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru proslavlja desetletni jubilej društvenega obstoja v navzočnosti delegatov raznih strok privatnega uradništva. Pridružujemo se množicam današnjih manifestacij v Mariboru, ki z navdušenjem pozdravljajo modre ukrepe Njegovega Veličanstva Aleksandra Prvega, kralja Jugoslavije, glede enotnega naziva naše kraljevine in razdelitve na banovine. Vam kot **prvemu banu Dravske banovine** pošiljamo z radostjo in spoštovanjem čestitke in iskrene pozdrave iz Vašega rojstnega mesta. Gilčvert Dragotin, predsednik, Medved Štefan, tajnik.

G. dr. **Pirkmajer Otmarju, podbanu Dravske banovine,**
Beograd, Notranje Ministrstvo.

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru proslavlja desetletni jubilej društvenega obstoja v navzočnosti delegatov raznih strok privatnega nameščenstva.

Z navdušenjem se pridružujemo množicam današnjih manifestacij v Mariboru, katere enodušno pozdravljajo modri državniški čin Njegovega Veličanstva Aleksandra Prvega, kralja Jugoslavije, glede naziva in razdelitve naše ljubljene države na banovine. Prosimo Vas, da tolmačite pri Njegovem Veličanstvu kralju izraze naše globoke vdanosti in zvestobe.

Vam kot **prvemu podbanu Dravske banovine** in bivšemu Velikemu županu v Mariboru pošiljamo s

spoštovanjem naše čestitke in vdane pozdrave. — Gilčvert Dragotin, predsednik, Medved Štefan, tajnik.

Kraljeva zahvala.

(Pismo.) Beograd, dne 15. oktobra 1929.

Gospodinu Dragotinu Gilčvertu, predsedniku Društva odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru. — Gospodine! Primivši sa zadovoljstvom izraze odanosti i tople pozdrave, podnešenim u ime Društva odvetniških in notarskih uradnikov prilikom društvene desetogodišnjice, Njegovo Veličanstvo Kralj blagovoleo je narediti mi, da Vam izjavim Njegovu srdačnu zahvalnost. Ministar Dvora B. D. Jevtič l. r.

Zahvala in čestitke gg. bana in podbana.

(Pismo.) Ljubljana, dne 21. okt. 1929.

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov (na roke predsednika g. Dragotina Gilčverta) Maribor.

Za ljubeznive čestitke k imenovanju za bana Dravske banovine se najtopleje zahvaljujem. Z izrazom odličnega spoštovanja Dušan Sernec l. r., ban.

(Brzojav.) Beograd, dne 14. okt. 1929.

Gospod Gilčvert Dragotin Maribor. Počaščen pozornosti društva sprejmite in sporočite iskreno zahvalo ter čestitke k društvenemu jubileju. Pirkmajer.

II. RESOLUCIJE.

1. Brezposelnost odvetniškega in notarskega uradništva ter nastavljanje drž. penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah.

Pred vojno državni penzionisti niso silili in tudi niso bili sprejeti kot uradniki v odvetniške in notarske pisarne. Oni redki slučajji so bili »Bele vrane«.

V zadnjih letih pa so sprejeli nekateri nesocialno čuteči odvetniki in notarji v svoje pisarne drž. vpokojence — po največ bivše vodje zk. knjig, — ki imajo vsled poprejšnjega službenega položaja v državni službi na istem mestu med ljudstvom največ poznanstva.

Ti vpokojenci uživajo polno penzijo z vsemi draginjskimi dokladami vred, med tem, ko se n. pr. ubogi vdovi po drž. uradniku takoj ukinejo draginjske doklade, ako otvori kako branjarijo, ali si v sili in potrebi poskrbi za kako privatno obrt.

Borze dela, Bolniške blagajne in Pokojninski zavod pa izkazujejo veliko brezposelnost poklicnega in strokovno kvalificiranega odvetniškega in notarskega uradništva, katero radi teh penzionistov ne more dobiti služb po odvetniških in notarskih pisarnah ter vsled pomanjkanja vsakršnih dohodkov hira in boleha ter pade vsled bolezni predčasno v invalidnost na breme Pokojninskega zavoda, kar je kvarno za vse privatno nameščenstvo.

Pozivamo prizadete odvetnike in notarje, da nemudoma odpuste drž. vpokojence ter jih nadomestijo s poklicnim uradništvom, katero je s potrebnim znanjem in sposobnostmi v zadostnem številu na razpolago.

Delavsko zbornico in Pokojninski zavod prosimo, da tozadevno intervenira na pristojnem mestu.

Odvetniške in notarske zbornice naprošamo, da vodijo o takih pisarnah evidenco ter dotičnim šefom zagrozijo z disciplinarnim postopanjem.

Delegacijo ministrstva financ nujno prosimo, da ukine draginjske doklade vsem drž. penzionistom, kateri so zaposleni po odvetniških in notarskih pisarnah.

2. Zakotni pisarji-piskarači!

Pred vojno so se pojavljali redki zakotni pisarji (Winkelschreiber), da so se sodišča in javnost le redkokedaj bavila s tem vprašanjem.

Po vojni pa se je to škodljivo zlo razpaslo, zlasti med drž. penzionisti in celo tu in tam med drž. uradniki ter je zajelo nekatere nepremišljene privatne nameščence.

Konstatiramo, da je bilo zakotno pisaštvo že dosedaj kaznjivo. Nov zakon o advokatih z dne 19. III. 1929 pa določa v § 120 za zakotne pisarje kazen z globo do 1500 Din ali zapor do 2 mesecev, ali pa tudi obe kazni obenem. Za postopanje so pristojna okrajna kazenska sodišča na predlog državnega tožilca ali advokatske zbornice.

Svarimo vse odvetniško in notarsko uradništvo, da ne nasede vabljivim prilikam, da bi zagrešilo to kaznjivo dejanje, katero ima za posledico izgubo službe, zapor in ev. izgubo pokojnine.

Tekom teh 10 let smo opazovali in ugotovili, da iščejo in navadno tudi najdejo ti elementi neke vrste zaščito pri raznih oblastih in tudi pri sodiščih v tem smislu, da se legalizira kupne pogodbe in druge listine ter sprejema tožbe in razne predloge od oseb, katere za izdelovanje teh listin niso opravičene in se ne morejo legitimirati, da tozadevno na zakonit način poslušajo.

Prosimo pristojne faktorje, zlasti gg. sodne predstojnike, da strogo nadzirajo aktivno državno uradništvo, da pri zakotnem pisaštvu ne bode sodelovalo. Sodišča naj ne bi legalizirala listin, ki se predložijo v legalizacijo od oseb, katere za ta posel niso opravičene. Vložišča naj ne bi sprejemala in gg. sodniki ne reševali vlog, ki izvirajo od privatnih oseb, katere ne morejo dokazati, da so v lastnih zadevah vloge same sestavile. Kdor ni sam zmožen v lastnih zadevah vlog in listin sestavljati, ta po našem mnenju pač to lahko stori po svojem stalnem in za to stroko kvalificiranem nameščencu, ki pa mora pred sodiščem s potrdilom poslodavca dokazati, da je pri dotičniku nameščen ter donesti tudi dokaz od Okrožnega urada za zavarovanje delavcev in nameščencev, da je tam kot nameščenec od dotičnega poslodavca tudi resnično prijavljen.

Kar so za zdravnika in javno mnenje glede zdravilstva **mazači**, to so za odvetnike, notarje in javno mnenje o pravnem čutu **piskarači**.

Sodne, odvetniške in notarske pisarne ne smejo tozadevno služiti zakotnim pisačem kot nekake vrste »univerze«.

3. Popoln počitek ob državnih in verskih praznikih ter ob nedeljah.

Popoln počitek ob teh dnevih je za zasebno nameščenstvo zakonito urejen. Organizacije odvetniških in notarskih uradnikov pa so že pred izdanjem tozadevnega zakona priborile skoro povsod svojim

članom popoln nedeljski počitek ter dela prost dan ob praznikih. Nad 10 let pred svetovno vojno in celih 10 let po preobratu v Jugoslaviji so bile odvetniške in notarske pisarne ob teh dnevih zaprte.

V zadnjem času se ni ničesar takega pripetilo, kar bi dalo tehten povod za tozadevno ukinitve. Število odvetnikov se je v zadnjem času podvojilo in po nekod celo potrojilo. Uradništvo je bilo na najpotrebnejše reducirano, vsled tega pa po pisarnah temeljito zaposleno. Oboje pač govori proti vsake-mu podaljšanju delovnega časa.

Advokaturu in notarijat se nikdar ni in se tudi sedaj ne sme primerjati trgovini in industriji. Pri slednjih vladajo drugačne razmere, kjer dajejo direktive Gremiji, Zbornice za trgovino, obrt in industrijo ter Inspekcija dela oz. Delavske zbornice.

Odvetniki in notarji ter njih nameščenci pa spadajo pod Odvetniško-Notarsko odnosno Delavsko zbornico, v kolikor ne pridejo v upoštevanje tudi Strokovne organizacije.

Od poklicanih faktorjev se za naš stan ni podvzelo in ne sklenilo tozadevno nikakih sprememb. Ostane torej za sedaj pri starih sklepih in običajih. Ko bodo Odvetniška in Notarska ter Delavska zbornica tozadevno kaj obveznega sklenile, bodo za uradništvo, pa tudi za vse odvetnike in notarje dotični sklepi **obvezni**.

V zadnjem času smo namreč opažali nekatere neljube izjeme v Sloveniji, da je bilo uradništvo ob nekaterih praznikih zaposleno po odvetniških in notarskih pisarnah ter glede počitka prikrajšano. To je pri nas, zlasti pa pri prizadetih, rodilo opravičeno nevoljo, dotičnim odvetnikom in notarjem pa to gotovo ni služilo v čast in povzdigo stanovskega ugleda.

Ker je sedaj izšel »Zakon o praznikih«, po katerem tudi državni uslužbenci nimajo službe ob nedeljah in praznikih ter so v zakonu zlasti naštetih a) **državna praznika: Rojstni dan Njegovega Veličanstva** (17. dec.) in dan **Ujedinjenja** (1. dec.) ter b) **verski prazniki:** za rimsko-katoličane: **Novo leto** (1. jan.), **Sv. Trije Kralji** (6. jan.), **Sv. Jožef** (19. III.), **Marijino oznanenje** (25. III.), **Velika noč** (2 dni), **Telovo** (30. V.), **Sv. Peter in Pavel** (29. VI.), **Sv. Ciril in Metod** (5. VII.), **Vel. šmaren** (15. VIII.), **Vsi svetniki** (1. nov.), praznik **Brezmadežnega spočetja** (8. dec.) in **Božič** (2 dni) in torej te dneve tudi na sodiščih — razun dežurne službe — delo počiva,

pričakujemo,

da bodo vse odvetniške in notarske pisarne spoštovale dosedanje običajne praznike, zlasti pa v zakonu o praznikih našete dneve, ob kojih naj vlada zakonito pridobljen popoln počitek za uradništvo.

4. Sedemurno uradovanje in točno zahajanje v urad.

Konstatiramo, da je po odvetniških in notarskih pisarnah že 20 do 30 let veljaven 7 urnik in da se uraduje štiri ure dopoldne in 3 ure popoldne. Ta urnik je obveljal tudi v času, ko se je pri sodiščih in drugih državnih uradih nepretrgoma od 8. do 2. ure, torej le 6 ur uradovalo.

V novejšem času so se pojavili tu in tam posamezni šefi, kateri očitvidno ne čutijo zadosti solidarnosti in discipline z drugimi odvetniki in notarji ter skušajo v internem poslovanju podaljšati uradne ure za pol in tudi za celo uro, ne da bi za to delo svojemu uradništvu posebej plačali.

Protestiramo proti samovolji in tozadevnem izkoriščanju od strani prizadetih šefov, ki so tačas še redki. Ponovno naglašamo, da veljajo za vse odvetniške in notarske pisarne tudi danes do sedaj običajne ure od 8.—12. in od 3.—6. ure, ker se tozadevno ni vršil, niti sklenil kak drug dogovor med Delavsko zbornico kot zastopnico uradništva in Odvetniško ozir. Notarsko zbornico kot zastopnico odvetnikov in notarjev ali med kakršnokoli strokovno organizacijo. **Opozarjamo**, da so vsi gg. šefi vezani na 7 urno uradovanje, zlasti ker je dosedanja 30 letna praksa zadostno dokazala, da se v teh sedmih urah ob točnem in pridnem uradovanju lahko opravijo tekoči uradni posli in da uradništvo vsled načina poslovanja po odvetniških in notarskih pisarnah izrabi često več moči v sedmih urah, kakor pri nekaterih drugih obratih v osmih urah.

Pozivlja se uradništvo po vseh odvetniških in notarskih pisarnah, da se **točno drži 7 urnika**. V prošlem desetletju se je namreč opazalo, da so nekateri nedisciplinirani uradniki in uradnice netočno prihajali v urad in da so nekateri odvetniki tudi iz tega razloga podaljševali uradne ure. Kjer je to slučaj, naj ne postane ta »izjema« uradni običaj za vse uradništvo, temveč naj kazen od slučaja do slučaja zadene le dotičnika, ne da bi imelo to splošen vpliv na sedemurnik.

Pri pogajanjih z gg. šefi radi uradnih ur, radi plač in tudi pri posredovanju služb so organizacije v tem deceniju večkrat zadele na opravičene ugovore od strani gg. šefov, da se uradništvo ne drži uradnih ur, da prepozno zahaja v pisarno in v uradnih urah ne stori v polni meri svoje dolžnosti.

Naprošamo dotične gg. šefe, da nam take slučaje sporoče, da bomo tudi mi in sorodne organizacije pri posredovanjih služb, razdelitvi podpor itd. delali razliko med vestnim in točnim uradništvom ter onimi izjemami, ki niso poslušni ter s svojim pisarniškim vedenjem dajejo povod, da nastanejo med šefi in organizacijami nesoglasja glede uradnih ur, plač itd.

5. Ponovitev resolucij ob desetletnici.

Članom se pokliče v spomin vse resolucije, katere so bile sprejete v dobi 1919 do 1929 na občnih zborih v Ptujju in Mariboru, zlasti one, ki obravnavajo sodno zastopanje po odvetniških uradnikih v smislu novele k § 31 c. p. r., meznega gibanja, brezposelnosti in posredovanja služb, odprave drž. penzionistov iz odvetniških in notarskih pisarn, načina organiziranja itd., kakor so bile te resolucije priobčene v stanovskem glasilu »**Odvetniška pisarna**«, zlasti v številkah meseca septembra 1922, Spomenica julija 1923, sklepe julija 1927, aprila 1928, aprila 1929 in Spomenica septembra 1929.

Te sklepe in zahteve tudi danes vzdržujemo in so za nas obvezni, v kolikor so še aktualni ter jih niso čas in spremenjene razmere prehitile.

*

III. POTEK SLAVNOSTNEGA ZBOROVANJA.

Navzoče članstvo in deputacije:

1. **Maribor**: Lepo število članstva s polnoštevilnim odborom, razen društvenega blagajnika tov. **Moškon Franjota**, ki leži doma težko bolan.

2. **Ustanovna člana**: Gilčvert Dragotin in Troha Karol iz Maribora.

3. **Ptuj**: Odbor ptujske skupine: Predsednik Likar Janko, tajnik Christof Bogo, blagajničarka Podmenik Ivanka in odborn. Mir Karol ter Počkaj Štefka.

4. **Slovenjigradec**: Poverjeništvu: Pisarnovodji tov. Vojska Drago in Fischer Ferdo.

5. **Federacija**: Gospod Lovšin Evgen, predsednik oblastnega odbora za Slovenijo v Ljubljani ter Gilčvert Dragotin, Pelikan Hubert, Skaza Franjo in Vrisk Ivan, člani krajevnega odbora Federacije v Mariboru in odborniki leta 1923 v Mariboru ustanovljenega Medorganizacijskega odbora za Maribor.

6. **Zveza društev privatnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani**: G. Lovšin Evgen, ustanovitelj ter blagajnik Zveze, Gilčvert Dragotin, III. podpredsednik ter zvezino članstvo, navedeno pod 1 do 4.

7. **Savez priv. namještenika u Zagrebu, podruž. Maribor**: gg. Pelikan Hubert in Vrisk Ivan, odbornika.

8. **Savez bančnih činovnika Jugoslavije v Zagrebu**, pododbor v Mariboru: gg. Skaza Franjo, predsednik in Godnik Marjan, tajnik.

9. **Pokojninski zavod za nameščence v Ljubljani**: g. Lovšin Evgen, podpredsednik iz Ljubljane ter od **Sosveta Pokojninskega zavoda v Mariboru**: gg. Gilčvert Dragotin, tajnik, Pelikan Hubert, blagajnik, Skaza Franjo in Vrisk Ivan, odbornika ter Christof Bogo (Ptuj) in Godnik Marjan (Maribor) kot namestnika.

10. **Delavska zbornica**: Ekspozitura v Mariboru: gg. Gilčvert Dragotin in Pelikan Hubert.

11. **Trgovsko podporno in bolniško društvo v Ljubljani**: gg. Lovšin Evgen, podpredsednik (Ljubljana) in Skaza Franjo, odbornik (Maribor).

Predsednik **Gilčvert Dragotin** otvori ob 10. uri IX. redni letni občni zbor ter jubilejno zborovanje desetletnega društvenega obstoja.

Prečita dekret kr. policijskega komisarijata v Mariboru z dne 7. okt. 1929 št. 220-3, s katerim je bilo v smislu čl. 5 zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi z dne 6. I. 1929 »Službene Novine« št. 6 dovoljeno zborovanje za danes dne 13. oktobra 1929 v smislu prijavljenega dnevnega reda.

Pozdravi vse navzoče ter izreče pristrčno dobrodošlico vsem čislanim delegatom odličnih institucij in organizacij, kakor so gori navedene pod 1 do 11. Sporoči pristrčne pozdrave zborovalcem od predsednika Pokojninskega zavoda v Ljubljani g. **Vrtovec Alojzija**, kateri je sinoči ob priliki ustanovitve Sosveta Pok. zavoda v Mariboru še posebej naročil sporočitev njegovih pozdravov in čestitk k današnjemu društvenemu jubileju. Pri imenovanju posameznih zastopnikov, zlasti predsednika Federacije, ustanovitelja Zveze in podpredsednika Pokojninskega zavoda tov. **Lovšin Evgena** iz Ljubljane, priredijo zborovalci vsem delegatom pristrčne ovacije.

Predsednik imenuje tov. **Hoschitz Karola** in **Hrašovec Alojzija** kot overovatelja zapisnika, podpredsednika tov. **Planinšek Martina** pa kot reditelja današnjega zborovanja, nadalje tov. **Rauter Mici** in **Pušenjak Milico** kot stenografinji današnjega zapisnika ter izvaja med drugim.

Ob izrednih preobratnih razmerah, živeči še pod vtisi svetovne vojne in nje posledic, zbrali smo

se pred 10. leti dne 18. junija 1919 v tej dvorani, da si ustanovimo svoje strokovno društvo, katero naj bi bilo naše središče, kjer bi se shajali in da zgradimo ognjišče, kjer bi se ogrevali. Takrat smo našli le 19 kolegov in koleginj. Na dan ustanovnega občnega zbora dne 20. julija 1919 se je to število že znatno povečalo in danes štejeemo nekaj nad 100 plačujočih rednih in podpornih članov.

Preteklih deset let se je društvo, kakor tudi posamezni člani in odbori, oklepalo gesla: »Delo, disciplina, vztrajnost« in uspehi res niso izostali.

Drevesce, vsajeno pred 10. leti v rodovitna tla, se je v tej dobi razrastlo v cvetoče drevo. Naj bi se to drevo razširilo, da bi v bodočem desetletju razraslo v cvetoč gaj na organizatoričnem polju.

Hvala vsem **Vam vzornim rednim in podpornim članom**, tudi **vsem onim, kateri danes niso med nami navzoči**. Vsi ste tekom prešlih 10 let naše »drevo« redno zalivali, da je isto postalo zeleno, košato in cvetoče.

Spomin na umrle.

Žal, da ne morem pozdraviti v naši sredi vseh onih ljubih oseb, ki so nam v tej dobi ozir. že poprej pomagale graditi našo organizacijo. Ne slišijo nas več. Njih življenje in delovanje je nehalo v večnem senju.

Naša dolžnost je in radi se spominjamo vseh onih tovarišev, prijateljev in naših dobrotnikov, katerih ni več med nami, katere pa smo imeli zadnjih deset let prav radi v naši sredi. Spominjamo se n. pr. živahnih debat naših kolegov. Pa tudi onih gg. odvetnikov, s katerimi smo prvotna leta v potrebi vodili pogajanja ter zamoremo beležiti sporazume na podlagi naklonjenosti in obojestranske uvidevnosti.

V Mariboru je preminul naš prvi tajnik tov. **Cilenšek Josip**. Nadalje podporni člani g. **Dr. Serbec Vladimir** in g. **Dr. Rosina Franjo**, oba mariborska odvetnika in zaslužna voditelja štajerskih Slovencev, ki sta v družbi nekaterih delegatov od strani podpornih članov tudi z nami, zlasti od leta 1919 do 1922, na raznih sestankih vodila društvena pogajanja ter mnogo pripomogla k ugodnemu razvoju našega pokreta. Izgubili smo vsled smrti nadalje tri odlične podporne člane in naše prijatelje, odvetnika g. **Dr. Orosel Oskarja** in oba notarja g. **Dr. Barle Josipa** in g. **Korber Miho**, vsi iz Maribora.

V Ptujju nam je nemila smrt ugrabila prvo tajnico naše skupine, tov. **Maro Kegl** omož. **Christof**. Preminul je ondi tudi koncipijent in goriški rojak g. **Dr. Faganel** ter naš stari tovariš **Toš Anton**. V tem letu pa je izdihnil svojo blago dušo odvetnik g. **Dr. Gosak Tone**, ki je bil naš veliki prijatelj in iskren zagovornik našega stremljenja. Spominjamo se tudi pok. ptujskih odvetnikov g. **Dr. Horvat Tomaža** in **Dr. Jurtele**. Zlasti slednji je bil kot bivši državni in deželni poslanec naklonjen našemu potegovanju za nedeljski počitek, pokojninsko zavarovanje itd.

V Celju so v tej dobi preminuli seniorji tov. **Perc Andrej** in **Vrečko Miha**, ki sta bila navzoča med soustanovitelji celjskega bratskega društva leta 1896. Umrli pa je tudi poznejši društveni tajnik tov. **Jug Valentin** v Celju.

Za Gorico moram omeniti pok. odvetnika **Dr. Franko Alojza**, ki je bil pred vojno dolgoletni pod-

porni član in naklonjen takratnemu našemu društvu v Gorici.

V Trstu pa je podlegel smrtnemu objemu naš tržaški prvoboritelj in pisatelj tov. **Štoka Jaka**, pisarnovodja.

V našem listu smo že večkrat omenili smrt g. **Zofke Kveder**, katera je bila od leta 1896 do 1899 odvetniška uradnica pri g. Dr. Šušteršiču, odvetniku v Ljubljani. **Menda je bila to prva odvetniška uradnica v Sloveniji**. Umrli je v Zagrebu dne 21. nov. 1926 v 48. letu starosti kot odlična pisateljica, ki je bila pozneje poročena z ministrom g. Dr. Dementrovičem.

Srečni so lahko vsi oni mladi in stari, ki so zadnje desetletje preživeli, kajti to je bila izredno velika doba, katera se le redko ponavlja. V tej veliki dobi pa so zatisnili oči tudi »veliki možje«, ki so bili voditelji našemu narodu in do katerih smo se tudi mi uspešno obračali v naših težnjah in društvenih zadevah. Omenjam le nekatere državne poslance in ministre, med njimi ljubljanska odvetnika pok. g. **Dr. Tavčar Ivana** in pok. g. **Dr. Šušteršič Ivana**, pok. **Dr. Rybař Otokarja**, bivšega odvetnika v Trstu in zagovornika naših teženj.

Zlasti pa se s pieteto spominjamo ministra g. **Dr. Žerjav Gregorja**, bivšega odvetnika v Ljubljani, znanega in neumornega delavca, kateri ima nevenljive zasluge na socialnem polju tudi v prid vsega privatnega nameščenstva.

»Slava dragim pokojnikom!«

Zborovalci so vstali ter z ganotjem zaklicali pokojnikom trikratni »Slava«.

Odposlane udanostne in pozdravne brzojavke.

Predno preidemo v podrobnosti dnevnega reda, pridružujemo se v duhu onim valujočim množicam, katere ob tej uri veličastno manifestirajo na zborovanju mariborskih kulturnih društev na trgu Svobode. Naš občni zbor je bil od kr. policijskega komisarijata določen za danes že z odlokom z dne 7. oktobra 1929. Takrat se še ni znalo, da bode narod Dravske banovine baš danes proslavljal ta velepomemben zgodovinski dogodek pod enotnim imenom naše kraljevine Jugoslavije s porazdelitvijo na banovine.

S tega mesta se pridružimo splošni radosti, ki je zavladovala v tem trenutku širom naše domovine. Že pred 100 leti je zaklical Napoleon:

»Ilirija vstan!«

Danes praznuje vsa Slovenija, ves narod te uresničene proroške besede velikega vojskovodje, zlasti pa v naši beli Ljubljani — prestolici Slovenije —, kjer se ob tem času vrše zgodovinske »Ilirske svečanosti«.

V kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev smo bili zadnjih deset let v Sloveniji združeni štajerci in Kranjci. V zadnjem času pa smo bili razdeljeni v Ljubljansko in Mariborsko oblast. Z dnem 3. okt. 1929 je Slovenija združena v Dravsko banovino pod enotnim nazivom naše kraljevine Jugoslavije.

Tudi priv. nameščenstvo, zlasti pa naš sloj, naj si koj ob pričetku pridrži v novo nastali banovini vse že pridobljene pravice in pribori garancije za obstoj in nadaljni razvoj našega stanu, kakor nam pritiče in za katerega smo se že desetletja bojevali.

Tovariši in kolegije našega stanu po Sloveniji morajo v tem hotenju konkurirati med seboj, da naš sloj po Dravski banovini ne bode zgolj solidaren v osvojevanju stanovskih pozicij s priv. nameščenstvom raznih drugih kategorij, temveč, da pridobimo koristi tudi za čisto specijelno našo stroko, to je za nameščenstvo po odvetniških in notarskih pisarnah v Dravski banovini.

Nato prečita predsednik (že uvodoma objavljen) vdanostne in pozdravne brzojavke na **Njegovo Veličanstvo Kralja Aleksandra, g. bana ter g. podbana Dravske banovine.**

Zborovalci so vse tri brzojavke enodušno odobrili ter stoje poslušali udanostno brzojavko in zaklicali trikratni

»Živijo naš Kralj!«,

na kar so bile brzojavke odposlane.

Došle brzojavne čestitke in pozdravi.

Predsednik prečita na to došle brzojavke, katere sprejmejo zborovalci z navdušenim ploskanjem.

I. Ljubljana:

1. Svoje društvo in njega predsednika pozdravljamo ob desetletnici in kličemo: Živeli in naprej za svoje pravice! **Zveza društev.** Predsednik **Dr. Obersnel.**

2. Iskreno čestitam k desetletnici. Živeli! Tajnik **Zveze društev: Kravos.**

3. **Narodni klub Delavske zbornice** pozdravlja in čestita ob desetletnici društva in njega predsedniku. **Dr. Bohinjec,** predsednik.

4. Pozdravljamo in čestitamo. Živeli borci za socialne pravice. **Narodna strokovna zveza.** Predsednik: **Juvan.**

5. Ob desetletnici čestitamo in kličemo: Živelo bratsko društvo! **Društvo trgovskih in industrijskih nameščenčev.** Predsednik: **Zemljč.**

6. Bratsko društvo pozdravljamo in želimo veliko uspeha. **Zveza de'ovodij.** Predsednik: **Čargonja.**

II. Zagreb: Zbranim zborovalcem prisrčne pozdrave, želeč Vam mnogo uspeha. Le po tej poti naprej. **Ferdo Pinter,** delegat Pokojninskega zavoda.

III. Gornja Radgona: Zadržan. Stanovske pozdrave. **Stanovšek,** pisarnovodja.

Pismeni pozdravi in čestitke.

Predsednik Gilčvert sporoči zborovalcem, da je prejel tik pred zborovanjem od tov. **Christof Josipa,** ustanovitelja predvojnega bratskega društva v Ljubljani, sedaj šolskega ravnatelja v Ljubljani dopis, da navedeni vsled bolezni ne more osebno priti v Maribor, dasi je prihod večkrat obljubil in se nanj veselil. Obžaluje, da ne more predstaviti zborovalcem tega vztrajnega borca za naše pravice ter prosi prisotnega njegovega sina tov. **Christof Bogota,** da isti prečita na zborovalce naslovljen

pozdrav tov. Josipa Christof iz Ljubljane.

Slavni zbor! Cenjene tovarišice in cenjeni tovariši! Zbrali ste se, da počastite velik zgodovinski praznik, ki ga praznuje povodom 10 letnice svo-

jega obstoja Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru. Menda nisem napačnega mnenja, če izjavljam, da se je vestni in nad vse agilni odbor imenovanega društva odločil za to praznovanje v prvi vrsti iz razloga, da javno dokumentira, kako potrebna je privatnemu uradniku vzajemnost, medsebojna prijaznost in odkritosrčna ljubezen. Iz vzajemnosti izvira namreč moč in krepost, iz ljubezni pa veselje in tolažba. Stan, iz katerega so se te lastnosti poizgubile, tak stan je brez moči in brez veljave; kajti delo posameznika in če je še tako vztrajno, vendar nikdar ni to, kakor vztrajno delo cele skupine. Zato je pa tudi sveta dolžnost posameznih udov našega stanu, da gojijo medsebojno bratovsko vzajemnost in da se poslužijo v doseg tega vseh sredstev, od katerih se zamore pričakovati uspeha. Eno izmed najboljših takih sredstev pa je brez dvoma Vaša strokovna organizacija.

Srčno želim, da bi si danes vsi naši tovariši podali roke in storili trden sklep, združiti ter okleniti se svojega društva v svoj blagor in v srečo svojih družin, s katerim činom bi doprinesli dokaz, da so možje na svojem mestu!

Sprejmite, prosim, moje najsrčnejše čestitke na lepem prazniku, ki ga danes praznujete, slavni odbor pa s svojim neumornim predsednikom odkritosrčno priznanje na dosedanem neustrašenem in plodonosnem delu! **Josip Christof** l. r.

Nato prečita predsednik **pozdravno pismo** z dne 10. oktobra 1929 ustanovitelja celjskega bratskega društva in ravnatelja v pok.

tov. Bovha Ivana iz Celja.

Slavno društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru! Najlepše se Vam zahvaljujem za Vaše čislano vabilo z dne 7. t. m. k proslavi desetletnega obstoja Vašega cenjenega društva. Kakor rad bi se udeležil te Vaše proslave, tako žal mi je, da mi moje zdravje to ne dopušča.

Skromen je bil naš začetek, kakor je bilo skromno vse žitje nas Slovencev pod tujim gospodarstvom. Vkljub temu se nam je posrečilo, da smo z neutrudljivim delom in vztrajno poštrevnostjo dosegli vsaj časten začetek organizacije zasebnega uradništva.

Z veseljem se spominjam časov, ko sva opravljala s tovar. **Ivanom Doberšek-om** v **Dr. Dečko-vi** odvetniški pisarni v Celju potrebno korespondenco, urejevala in odpravljala društveno glasilo »**Slovenska pisarna**«, kar je največkrat trajalo čez polnoč in uspeh ni izostal.

Kdor je poznal nekdanji položaj zasebnega uradništva in ovire, ki nam jih je delala vlada pri osnovanju naše organizacije, se je veselil naše vztrajnosti.

Iskreno pozdravljam tovariše, ki so ob prviru in pri osnovanju naše ljubljene Jugoslavije vzeli zadevo organizacije zasebnega uradništva, posebno odvetniškega in notarskega, s toliko vno in vztrajnim delom v svoje roke, da se imajo danes zahvaliti toliko lepim uspehom.

Želim Vaši organizaciji ob proslavi desetletnice, da vedno neomahljivo napreduje in veselo vživa sad svojega lepega stanovskega dela. V to pomozi Bog! **Ivan Bovha** l. r.

Tov. Gilčvert sporoči, da so se naše desetletnice z iskrenimi čutili spomnili tudi tovariši onkraj meje ter poslali iz **Avstrijske Republike** prisrčne čestitke in bodrilne besede potom svojih zakonitih zastopnic

»Zbornic odvetniških in notarskih pomočnikov«.

Wien, am 10. Oktober 1929.

An den

Verein der Advokatur- und Notariatsbeamten
in Maribor.

Werte Kollegen!

Vor allem bestätigen wir Ihnen den Empfang Ihrer beiden gleichlautenden Schreiben vom 8. Okt. d. J., sowie der beiden Zeitungen vom April und September 1929.

Wir entnehmen aus Ihren Zuschriften, dass Sie am 13. Oktober 1929 den zehnjährigen Bestand Ihres Vereines zu feiern in der Lage sind. Es ist uns ein Herzensbedürfnis, Ihnen zu diesem Jubiläum unsere herzlichsten Glückwünsche auszusprechen.

Ein fruchtbarer Zweig unseres Standes hat sich nach dem Kriegsende konsolidiert und reiche Früchte getragen. Daran ist zum grössten Teile Ihre Vereinsleitung beteiligt. Zu Ende des Krieges hat unser grosser Reichsverband sehr viele Aeste und Zweige verloren, doch müssen wir Ihnen sagen, dass dadurch der Stamm nicht gelitten hat. Wir haben auf sozialem Gebiete bedeutende Fortschritte erreicht, für die unsere ausser der Republik Oesterreich wohnenden Kollegen noch harte Kämpfe führen müssen. Wir haben die vollständige Sonntagsruhe mit der 1 Uhr-Samstagsperre, wir haben lange Kündigungsfristen, den bezahlten Urlaub von 14 Tagen bis 5 Wochen — je nach der Dauer der Bedienung —, gesetzliche Abfertigung bei Austritt aus dem Berufe, eine schöne Alters- und Invaliditätsversicherung erreicht, so, dass unsere Kollegenschaft, wenn sie mal berufunfähig wird, immerhin ein gesichertes Einkommen hat.

In fachrechtlicher Beziehung ist es uns in der letzten Zeit gelungen, die unumschränkte Vertretungsbefugnis im § 31 Z. P. O. zu erreichen.

Wir haben eine eigene **Kammer für Rechtsanwalts- und Notariatsgehilfen**, die berufen ist, die geistigen und materiellen Interessen der Kollegenschaft zu wahren und zu schützen.

Schliesslich ist unsere freigewerkschaftliche Organisation der Schutz und der Schirm für alle unsere Berufsgenossen. Dieser gewerkschaftlichen Organisation im Verein mit den anderen, ist es gelungen, die obgedachten Schutzgesetze für uns zu erringen.

Viele von diesen Schutzgesetzen dürften auch in Ihrem Lande in Geltung sein; für alle, die wir bereits erobert haben, müssen Sie noch kämpfen. Wir sind gewiss, dass unter Ihrer tatkräftigen Leitung Ihnen auch weitere Erfolge beschieden sein werden, wir sind gewiss, dass Sie alles aufwenden, um Ihre dortige Kollegenschaft kulturell zu heben und materiell sicher zu stellen.

Wir wünschen Ihren Bestrebungen den besten Erfolg. Wir wünschen, dass es Ihnen vergönnt sein möge, noch mehrfache Jubiläen zu feiern. Wir werden uns der Erfolge, die Sie erringen werden, freuen. Das alte Sprichwort: »Getrennt marschieren und vereint schlagen« hat auch jetzt noch seine Bedeutung. Unsere Gegner sind die kapitalistischen Unternehmer, die, wie in allen Ländern, nicht viel Herz für ihre Angestellten haben und denen alles im Kampfe abgerungen werden muss.

Wir grüssen Sie und alle Teilnehmer dieses Festes. Wir werden uns freuen, wenn Sie uns Nachricht über den Verlauf derselben zukommen liessen.

Unsere Fachzeitschrift »**Organisation**« erscheint infolge Fusionierung mit dem Zentralverein der Kaufmännischen-Angestellten Oesterreichs, in welchem wir eine separate Fachgruppe haben, nicht mehr. Unser offizielles Organ ist die »**Oesterreichische Angestelltenzeitung**«. Wir übermitteln Ihnen die bisher erschienenen Exemplare und werden veranlassen, dass Ihnen jede folgende Nummer zugeschiedt werde, falls Sie dieselbe nicht erhalten sollten.

Mit kollegialen Grüssen

Gemeinsames Sekretariat:

der Kammern der Rechtsanwalts- und Notariatsgehilfen für Wien, Niederösterreich und das Burgenland, Wien I., Werdetorgasse 9, Tel. U 25-2-82.
Sekretär: **Neuner** mp. Obmann: **L. Spielmann** mp.

und

Zentralverein der Kaufmännischen-Angestellten Oesterreichs, Fachgruppe der Rechtsanwalts- und Notariats-Angestellten, Wien I., Werdetorgasse 9,
Tel. U 25-2-82.

Sekretär: **Neuner** mp. Obmann: **L. Spielmann** mp.

PS. Zur Erinnerung an den I. Reichskongress übermitteln wir Ihnen ein Lichtbild.

Burno odobravanje in prisrčne ovacije sledijo od strani zborovalcev tovarišem in kolegijam v sosedni državi. Soglasno se sklone, da se odpošlje pismena zahvala obema **Zbornicama** ter **Centralnemu društvu trg. nastavljenecv, Strokovna skupina odvetniških in notarskih uradnikov na Dunaju**, ki naj sporočijo naše tovariške pozdrave in čestitke svojim članom, katerim se je po vztrajnem in smotrenem boju posrečilo, da so po prevratu dosegli od države priznano lastno Zbornico, ki je sedaj zakonita zaščitnica interesov odvetniških in notarskih nameščencev v Avstrijski Republikli.

Tov. Gilčvert se ob tej priliki v toplih besedah spominja dunajskih zborovanj ter prvoboriteljev za nedeljski počitek, pokojninsko in bolezensko zavarovanje, pridobitev pravic za sodno zastopanje po § 31 c. p. r. itd., zlasti tovarišev **Spielmann, Neuner, Bauer, Gutsch** in drugih.

Omenja pri tem velike zasluge takratnih državnih poslancev in naših prijateljev gg. **Dr. Offner, Dr. Ellenbogen, Dr. Adler** itd. ter slovenskih poslancev gg. dekana **Žičkarja, viteza pl. Berks** itd., ki so stali v dunaj. parlamentu na braniku naših pravic.

(Konec prihodnjič.)

Poročilo.

Delegata **Gilčvert Dragotina** kot III. podpredsednika Zveze ter predsednika Društva odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru na skupščini Zveze Društev privatnih nameščencev v Ljubljani, dne 31. maja 1930.

Čislani zborovalci! Dragi prijatelji in tovariši!

Prêdvsem se Vam osebno
zahvaljujem,

da ste na lanskem občnem zboru Zveze dne 2. junija 1929 v moji nenavzočnosti odlikovali naše društvo s tem, da ste izvolili mene kot III. podpredsednika Zveze.

Došlo je to baš za jubilej 10 letnega obstoja našega društva v Mariboru ter Vam izrekam v imenu našega društva in v lastnem imenu zahvalo za to pozornost, katera je članstvo našega društva — ki je obenem članstvo Zveze — z zadovoljstvom razveselila.

Ob tej priliki izrekam zahvalo Zvezi in tov. uredniku Kravosu, da je posvetil skupno številko 10 in 11 »Organizatorja« za mesec november 1929 skoro izključno našemu društvenemu jubileju moji 50-letnici ter z vsodbudnimi članki klical odvetniško in notarsko uradništvo k vstajenju.

Naj bode izrečena v imenu našega društva toplá zahvala **vsem sotrudnikom »Organizatorja«**, zlasti pa g. **Dr. Stojanu Bajiču** za njegove razprave o zakonih, ki se tičejo priv. nameščencev, g. **Dr. Obersnelu** za strokovnjaške prispevke k razvoju pokojninskega zavarovanja, g. **Lovšin Evĝenu** za obširne razprave o bolezenskem zavarovanju itd.

V preteklem letu, in sicer dne 13. oktobra 1929 obhajali smo v Mariboru

desetletni jubilej

obstoja našega društva.

Ta naš stanovski praznik proslavili smo ob navzočnosti došlih prijateljev in zastopnikov raznih organizacij s tolikim zanimanjem, resnostjo in obenem pristrčnostjo, da je praznični potek našega zborovanja nadkrilil naša pričakovanja.

Članstvo iz

Maribora, Ptuja in Slovenjgradca

se je zborovanja številno udeležilo ter so bili posamezni referati skrbno pripravljani.

Da šteje naše društvo tudi izven naše stroke mnogo prijateljev, dokazala nam je osebna navzočnost odličnih zastopnikov raznih korporacij, institucij ter društev.

Pozornost in simpatije pa smo lahko razbrali tudi v številnih pismenih in došlih pristrčnih brzojavnih pozdravih. Nekateri gg. odvetniki so svojo odsotnost poleg tega »nekako odkupili« s pošiljatvijo denarnih svot kot vidno priznanje.

Od strani Zveze so naše zborovalce posebno razveselili

pismeni in brzojavni pozdravi:

g. **Dr. Obersnela** kot predsednika naše Zveze v Ljubljani, g. **Zemljiča** kot I. podpredsednika Zveze in predsednika Društva trgovskih in industrijskih nameščencev v Ljubljani,

g. **Čargonja**, II. podpredsednika Zveze in predsednika Zveze delovodij v Ljubljani,

g. **Kravosa**, tajnika naše Zveze v Ljubljani,

g. **Dr. Bohinjca**, predsednika Narodnega kluba Delavske zbornice,

g. **Juvan Rudolfa**, predsednika Narodne strokovne zveze v Ljubljani.

Nadalje obeh zakonitih Zbornic pomočnikov odvetnikov in notarjev na Dunaju, raznih gg. odvetnikov — med njimi g. **Dr. Dobovišek Rudolf** v Krškem in g. **Dr. Sömen Ljudevit** v Murski Soboti — stanovskih tovarišev, šolskega ravnatelja g. **Christof Josipa** iz Ljubljane, ravnatelja g. **Bovha Ivana** iz Celja, **Cvetko Ludvika**, ravnatelja v Murski Soboti, g. **Stanovšek**, pisarnovodja v Gornji Radgoni ter drugih.

Posebno navdušenje pa je med zborovalci zavladalo, ko je med nas stopil

gospod Lovšin Evĝen,

ustanovitelj naše Zveze, podpredsednik Pokojninskega zavoda, podpredsednik Trgovskega bolniškega in podpornega društva v Ljubljani itd.

Njegova osebna navzočnost med ostalimi odličnimi delegati raznih društev ter njegov temperamentni pozdravni govor in temeljita nadaljna izvajanja glede pokojninskega in bolezenskega zavarovanja povzdignili so naše slavje ter izzvali pri zborovalcih navdušenje in pristrčne ovacije.

Naše društvo je ponosno, da sme prištevati tako zaslužnega organizatorja med svoje **častne člane**.

Izrekam tovarišu Lovšinu za njegov trud in prvi obisk našega društva v Mariboru našo društveno zahvalo.

V članstvu našega društva po mestih

v Mariboru, Ptuju in Slovenjgradcu

se čim dalje bolj razvija in utrjuje čut o pojmovanju važnosti naše Zveze in sprejemanje njenih ukrepov in nasvetov.

Podlago za to tvori organizacija, sestanki, pisava v naših strokovnih listih Odvetniški pisarni in Organizatorju ter društvena disciplina.

Obžalujem, da smisel za organizacijo in izpolnjevanje društvenih dolžnosti vedno bolj zapušča edino našo posestrimo v Dravski banovini

samostojno Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju.

Kakor sem informiran, društvo v Celju že več let ni imelo občnega zbora, ne pobira redno članskih prispevkov in ne zadošča niti svojim plačilnim obvezam napram Zvezi, niti ne plačuje naročnine za strokovne liste Organizator in Odvetniška pisarna.

Vsled tega je naše društvo z novim letom 1930 ustavilo list »Odvetniška pisarna« članom celjskega društva, ker obvezne naročnine za leti 1928 in 1929 na ponovne opomine ni poravnalo ne društvo, niti prizadeti člani v Celju.

V Ljubljani

odnosno po bivšem Kranjskem pa so razmere odvetniških in notarskih uradnikov še bolj žalostne.

Po prizadevanju Zveze in našega društva smo sicer leta 1924 ustanovili v Ljubljani samostojno društvo, kateremu je načeloval izključno ženski odbor. Menda je to dosedaj prvi slučaj v strokovnih društvih bivše Slovenije.

Toda v par mesecih je v mladih ženskih srcih prvo navdušenje za organizacijo poleglo. Po nekaterih sejah je komaj oživljeno društvo zaspalo v tako trdno spanje, da isto ne more prebuditi ne Zveza v Ljubljani, niti naši ponovni klici iz daljave... iz Dravske doline.

Naše društvo je leto za letom brezplačno razposlalo mnogo izvodov Odvetniške pisarne v bodrilo svojim tovarišicam v Ljubljano. Tudi Zveza jim je v ta namen razpošiljala list Organizator. Vsak uspeh pa je izostal.

Pred kratkim je Zveza sklicala odvetniško in notarsko uradništvo v Ljubljani na sestanek. Kakor sem poučen, je došel na ta sestanek samo eden odvetniški uradnik, pa še ta je bil drž. penzionist, kateri bi se bil morda rad informiral, na kak način bi se penzionisti vgnezdili v odvetniške in notarske pisarne ter si s tem izboljšali lasten gmotni položaj na škodo poklicnemu odvetniškemu in notarskemu uradništvu, ki tava gladno in zgubljeno v brezposelnosti po ljubljanskih ulicah.

Zveza seveda takim uradnikom — drž. penzionistom — **ni in ne sme biti na razpolago**. Naše društvo bi najodločneje protestiralo proti temu, ako bi se take penzioniste, kakorkoli, v našem sloju vpoštevalo.

Ljubljanski tovariši in kolegince ter sploh vsi neorganizirani po celi Dravski banovini bi pravzaprav zaslužili za svojo stanovsko brezbriznost tako »šibo Božjo« v obliki pojavov drž. penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah.

Le-ti izganjajo poklicne tovariše in kolegince iz dosedanjih služb ter so nam jako neljubi in vsiljivi »nekolegi«, kateri so navadno vzrok, da dotična mesta niso zasedena po naših poklicnih tovariših in kolegincih.

Slednji vsled teža brez lastne krivde ne dobe nameščenja v svoji stroki in zapadejo predčasno v breme svojcev, Pokojninskemu zavodu in Bolniški blagajni. Vsi naši brezposelni fondi pa so nezadostni za podpiranje teh nesrečnikov, kateri vsled prepričlih prejemkov hirajo in pospešujejo svojo zadnjo pot proti preranemu grobu.

Te trditve pa se ne nanašajo samo na odvetniško in notarsko uradništvo, temveč **na vse privatne nameščence**. Izvzeto ni niti bančno uradništvo, ker se tudi v njih vrstah brezposelnost čedalje bolj širi. Niso redki slučajji, ko srečujemo bivše bančne ravnatelje ali pa uradnike, kateri iščejo službe po drugovrstnih poklicih in so v stiski hvaležni za vsako še tako skromno službico, četudi plača ni v nikakem razmerju z njih prejšnjimi dohodki in bivšim socialnim položajem.

Neorganiziranci so v veliki meri sokrivi, da se razmere v tem pogledu dnevno slabšajo, namesto, da bi se — po prizadevanju nas vseh — zboljšale.

Da se povrnem zopet k mojemu poročilu, zaključujem s statistiko in blagajniškimi podatki našega društva v Mariboru.

V pretekli 10 letni dobi smo pridobili v Mariboru in Ptujju skoro vse odvetnike in notarje kot naše zveste podporne člane.

S tem smo zamašili vrzel, ki je zevala v naši organizaciji vsled pasivnega zadržanja neorganizirancev po naših sosednjih krajih. To

zblizanje med gg. šefi in uradništvom

pa ni rodilo le materijalni uspeh za društvo, temveč — **in to je več vredno** — moralno pridobitev, da so se gg. šefi seznanili z našim pokretom, ki ni bil pravičnemu in uvidevnemu šefu nikdar sovražen — vsled česar radi vidijo organizirano in zavedno uradništvo v svojih pisarnah. N. pr. v slučaju iskanja pisarniških moči se gg. šefi tudi obračajo za posredovanje do našega društva ter so vsled uspešnega posredovanja nekateri naši člani in članice dobili službe, katerih bi brez naše pomoči nikdar doseči ne mogli. Uspešno posredovanje pri službah pa je za dotičnika mnogo več vredno, kakor vsaka še tako izdatna denarna podpora.

Le takemu načinu organizovanja po Dravski dolini in pridnosti našega blagajnika **tov. Moškona** se ima društvo zahvaliti, da je na občnem zboru dne 13. oktobra 1929 zamoglo izkazati nad 70.000 Din društvene imovine.

Poleg teža pa je društvo v preteklem desetletju izplačalo lepe vsote za pogrebe in brezposelne podpore.

Od leta 1921 dalje izdajamo tudi lasten strokovni list »Odvetniška pisarna«, katerega v glavnem vzdržujejo redni in podporni člani v Mariboru in Ptujju z maloštevilnimi plačujočimi naročniki po drugih krajih. Teh discipliniranih rednih in podpornih članov štejeemo v Mariboru in Ptujju nekaj nad 100.

Ne moremo se sicer primerjati večjim organizacijam, kakor n. pr. Društvu rudniških uradnikov v Trbovljah, ki razpolaga z velikimi denarnimi viri vsled kompaktnosti in velikega števila članstva na svojem sedežu odnosno v bližnji soseščini, vendar bi pa imela Zveza v odvetniškem in notarskem uradništvu, katerega naštejemo po Sloveniji okrog 600 do 700, dobro oporo, ako bi Mariboru prednjačilo stanovsko društvo v Celju, — katero obstoji že nad 33 let — in ako bi se obema organizacijama pridružilo v polnem razvoju bratsko društvo v Ljubljani.

Korak naprej smo napravili tudi mi z ostalimi nameščenci vred v

bolezenskem zavarovanju.

Za vsa društva, včlanjena v Zvezi, je bil tozadevno pač merodajen soglasni sklep zvezine seje dne 15. decembra 1929 v Trbovljah.

Odvetniško in notarsko uradništvo do preosnove pravil Trgovskega bolniškega in podpornega društva v Ljubljani ni imelo možnosti prestopiti v to društvo.

Kakor hitro pa so bila pravila temu primerno prikrojena in potrjena, se je članstvo našega društva z veseljem odločilo za kompakten prestop v novo društvo.

Na naši odborovi seji dne 18. 12. 1929 smo to v Mariboru soglasno sklenili ter so temu sklepu sledili naši člani v Ptujju in Slovenjgradcu.

Pohvalno moramo omeniti, da tudi pri bratskem društvu v Celju tokrat nismo naleteli na gluha ušesa.

Na pobudo od strani našega društva, je bratsko celjsko društvo sklicalo za 27. februarja 1930 v hotelu Evropa v Celju izredni občni zbor, na katerem je isto ob navzočnosti nad 20 odvetniških in notarskih uradnikov in uradnic sklenilo prestop v Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani.

Pobudo za prestop k bolniški blagajni nam je dalo tudi zborovanje priv. nameščencev v hotelu Orel v Mariboru dne 19. decembra 1929, kjer so naši

člani v tem letu že v drugič slišali temeljita izvajanja in podane smernice za bolezensko zavarovanje od strani priljubljenega tovariša Lovšina, kateri je ob enem podpredsednik gornjega društva.

Na tem zborovanju nam je odposlanstvo iz Ljubljane, obstoječe poleg g. Lovšina tudi iz društvenega ravnatelja g. Podgoršeka, nadalje predsednika Pokojninskega zavoda g. Vrtočca ter zavodovega ravnatelja g. dr. Sačadina, obrazložilo pomen in dobrote pokojninskega in bolezenskega zavarovanja.

Po preteku 10 let je v Jugoslaviji torej tudi naš sloj deležen zboljšanja bolezenskega zavarovanja in onih ugodnosti, katerih so bile dosedaj deležne le nekatere vrste privatnih nameščencev.

Ob zaključku omenjamo še pokojninsko zavarovanje.

Na današnji IX. skupščini in predkonferencah se je to vprašanje vsestransko razmotrivalo.

Iz celoletnega razvoja pa je posneti, da je priv. nameščenec kot invalidni in starostni rentnik z vsakim dnevom višje taksiran.

Na 15. strani letnega poročila P. z. razvidimo rentne račune po različni valorizaciji za razno dobo.

Po dosedanji valorizaciji predvojnih premij 126 Din iznaša letna renta n. pr. po 10 letih znesek 8454 Din, po novi valorizaciji 150 Din pa za isto dobo letnih 8760 Din. Zadnje desetletje zavarovanja pa ima skoro vsak izmed nas za seboj. Po 22 letih zavarovanja iznaša dosedanja letna renta 11.010 Din, po valorizaciji 150 Din pa 11.984 Din, torej se zviša renta letno na 974 Din ali mesečno 81 Din.

Kdor še bode preživel v službi vsaj bodočih 10 let, za tega se bodo gornje številke znatno povišale. Mlajša generacija lahko — po dosedanjem razvoju pokojninskega zavarovanja sodeč — pričakuje pokojnino v taki višini, da bode eksistenca na stara leta zadovoljiva.

Za vse to pa se imamo zahvaliti našim organizacijam. Iz njih so nastale Bolniške blagajne, Pokojninski zavodi, Delavske zbornice, ki so nam rodile vidne socialne »Domove«.

Naša Zveza ima pri vseh teh socialnih institucijah svoje zastopnike ter je povsod važen činitelj, bodisi pri reševanju posameznih vprašanj, bodisi pri celokupnem pokretu socialnih problemov.

Končujem s srčno željo, naj bi vsak nameščenec in nameščenska začutila potrebo po skupni organizaciji, da se vsi brez izjeme včlanimo pri lastnih stanovskih društvih in slednja v Zvezo, ki naj postane naša skupna mogočna zaščitnica.

Pomen organizacije.

Iz govora tov. Vojska Dragotina, pisarnovodje iz Slov. Gradca na jubilejnem obč. zboru dne 13. oktobra 1929 v Mariboru.

Dragi tovariši in tovarišice! Odkar se človeštvo zaveda svojih pravic, se trudi, da iste doseže potom organizacij. Na žalost pa še danes marsikdo smatra organizacijo za popolnoma nepotrebno in se zanaša samo sam na se. Noče nič vedeti o tem, da je mogoče doseči ureditev razmer med šefi in uradničtvom le s skupnim, smotrenim delom. Ne ve, da je organizacija ono, kar nam je prineslo vse dosedanje uspehe. Ne zaveda se, da vse ono, kar danes

vživa, ni prišlo vsled dobre volje šefov, temveč le po silnem delu organizacij. Da celo tako naivne tovariše imamo, ki mislijo, da je vse to prinesel čas. Vse to da je prišlo le vsled tega, ker se človeštvo že samo po sebi preobrazuje in se tudi zaveda svojih moči. Da je že vsled tega prišlo do bolniškega, pokojninskega zavarovanja, da je vsled tega prišlo do uveljavljenja nedeljskega počitka, da se je vsled tega potom zakona priznal zasebnemu nameščencu dopust, odpovedni rok itd. Nič noče vedeti o tem, da je bilo treba za dosego teh pravic trdega, večletnega boja ne le posameznika, ampak organizacij.

Vsak se mora zavedati, da je organizacija potrebna že vsled tega, da imamo stanovski tovariši medsebojen stik, da se pogovorimo o naših težnjah, da beležimo vse, kar se godi okoli nas, da se zanimamo za vse, kar se tiče zasebnega uradništva, da sledimo različnim razpravam o novo se snujočih zakonih, da pazimo, da se nas ne prezre in na nas ne pozabi.

Kako naj to doseže en sam — četudi še tako zmožen človek —, je vsaj meni uganka. Vsak zase ve le to, kar se dogaja v njegovi najbližji okolici, največ v pisarni, kjer je on sam nameščen. Toda to ni dovolj. Vsi tisti, ki mislijo, da je organizacija nepotrebna, ker se jim v dosedanji službi godi dobro, imajo šefa, ki je sam toliko uvideven, da daje svojemu uradništvu dostojno plačo, mora pomisliti, da zasebni uradnik ni večno na enem in istem mestu in da se mu vsak čas lahko pripeti, da pride od najboljšega k najslabšemu šefu — kajti tudi takih je še veliko —. Kam pa se bo takrat obrnil, če se mu zgodi krivica?

Jaz sem prepričan, da bode prvi korak takega nezavednega uradnika ali uradnice ravno k organizaciji, ki pa se mu je vedno zdela zelo nepotrebna.

Naravnost smešno in žalostno je, kako se tak uradnik ali uradnica brani organizacije in s kakšnimi smešnimi izgovori prihaja v slučaju, da vprašate, zakaj ne pristopi k organizaciji. Prvi odgovor vseh takih nezavednežev je, da zato ne pristopi, ker organizacija nič ne dela, temveč samo pobira mesečne prispevke. Vsi taki namreč mislijo, da je organizacija menda kak »Miklavž«, ki deli darila in sicer bi jih morala v prvi vrsti deliti ravno onim, ki nikdar ne čutijo potrebe pristopiti k organizaciji. Nič ne pomislijo, kje naj organizacija brez članov dobi vire, da v slučaju potrebe svojim članom pomaga. Smatrajo, da organizacija obstoji iz predsednika, tajnika in blagajnika in ti trije naj bi bili po njihovem mnenju tako vplivni možje, da dosežejo vse, samo če hočejo in potem svoje uspehe javijo seveda zopet v prvi vrsti onim, ki niso organizirani in ki k uspehom niso ničesar prispevali — ne duševno, ne financijelno.

Ako bi bili vsi taki, potem bi danes pač ne vedeli nič o pokojninskem zavarovanju, o bolniškem zavarovanju, o dopustu, o nedeljskem počitku itd.

Vse to se je doseglo le s smotrenim, težkim delom. Zato bi morali že iz hvaležnosti, če že ne vsled lastne koristi, vstopiti v organizacijo in pripomoči, da dosežemo še nadaljne uspehe.

Take izgovore ima en del uradništva. Mi pa imamo še drug del neorganizirancev, ki pa zopet zato niso organizirani, ker je po njihovem mnenju že vse doseženo. Ti niso nič boljši od prvih.

Zelo se motijo, če mislijo, da smo mi že vse dosegli in da sedaj prav za prav nimamo nikakih zahtev več. Naj se zavedajo, da imamo mi še veliko, veliko dela pred nami. V prvi vrsti moramo doseči minimalne plače. Če pogledamo to stran, vidimo, da je ravno v odvetniških pisarnah na tem polju popolna neenakost. Mi imamo danes v naših vrstah — zlasti v Ljubljani — uradnice, ki imajo piši in beri 250 Din mesečne plače. V tem oziru sploh ni nikakih predpisov. Gledati pa moramo, da jih dosežemo. Mogoče bode marsikdo trdil, da je to nedosegljivo. Je že res, nedosegljivo je, dokler je organizacija šibka. Če pa bo organizacija močna, bo lahko načela tudi to vprašanje. **Predpogoj pa je, da v odvetniških in notarskih pisarnah ne bo nobenega neorganiziranega uradnika.** In to mora biti prvi naš cilj.

Poglejmo druge stroke. V prvi vrsti si dovolim tukaj opozoriti na organizacijo tipografov. Pri njih se neorganiziranca ne sprejme v delo in vsled takih učinkovitih načel je organizacija dosegla, da noben šef ne sme sprejeti neorganiziranca v službo. In če bi se vkljub temu kdo usodil sprejeti neorganiziranega člana v delo, sledi takoj nastop organizacije, ki takega šefa popolnoma onemogoči. To pa ni organizacija dosegla čez noč in brez članov. Zato je bilo treba dela, pa tudi zavednosti članov. Jaz sem uverjen, da bi se to dalo doseči tudi v naši stroki, toda le, če bo organizacija imela toliko članov, kolikor je uradnikov in uradnic po odvetniških in notarskih pisarnah.

Druga zelo važna zadeva, ki jo moramo rešiti, je, da se ne bo sprejemalo v naše pisarne vpokojenih državnih uslužbencev.

Tukaj bomo morali delati z vsemi silami na to, da izvojujemo zakon, ki bo to zabranil. Danes trdi vsak državni vpokojenec, da s svojo pokojnino ne more shajati in da si mora zato poiskati privatne službe. Da ne more shajati, to je že res. Toda, kako pa naj shaja potem oni, ki ga on v svojem egoizmu iz službe izrine, ne mogoče vsled zmožnosti, ampak samo zato, ker gre delat za malenkostno plačo. Meni je eden takih vpokojencev na očitek, da je odjedel kruh revnemu zasebnemu uradniku, ki ima družino, odgovoril, da je šel v službo zato, ker mu je dolgčas in pa, da ni zahteval večje plače, ker mu gre samo za to, da ne pohaja in da dobi nekaj za »cigare«. In to je tudi tako. **Vpokojenec je shajal poprej 35 let s svojo plačo, ko pa gre v pokoj, pa kar naenkrat ne more shajati in izpodrine zasebnega uradnika** samo zato, da mu ni dolgčas. Za tako dejanje jaz za svojo osebo ne najdem dovolj ostre besede. Ker pa tozadevno ni pričakovati uvidevnosti, ne od dotičnega drž. vpokojenca, niti dotičnega šefa, je treba najti pota, da se to prepreči z zakonom.

In poslednji cilj, ki ga morajo imeti organizacije, vsak organiziranec in dotična strokovna organizacija, je ta, da prepričuje šefe, da morejo dobro uspevati le s poklicnim uradništvom, ki ga pridobe potom organizacije in ne z onim, ki jih pobirajo iz ceste. Uverjen sem, da imajo šefi v tem pogledu zelo žalostne skušnje. Organizacija vedno gleda, da priporoča le zmožno uradništvo, ki se zaveda svojih pravic, pa tudi svojih dolžnosti.

Kadar bodo naše organizacije močne in trdne, takrat bodo tudi lahko imele močen vpliv na delo-

dajalce in takrat bomo dosegli, da se odstrani gori omenjeno zlo, ki razjeda naše zdravo telo.

Zato je dolžnost nas vseh, da stopimo v organizacijo, ji damo potrebna sredstva in jo informiramo o vsem. Potem lahko pričakujemo od nje tudi tozadevnih uspehov.

Razveseljivo dejstvo je, da se nas zbira — vsaj v mariborski oblasti — vedno več okrog našega društva in trdno sem uverjen, da bode prišlo v naš krog vse, kar dela po odvetniških in notarskih pisarnah.

Tedaj bode organizacija močna in naši cilji bodo potom nje dosegljivi. Zavedati se moramo, da smo vse dosedanje uspehe dosegli le potom organizacije in da jih bomo tudi v bodoče dosegli le, ako bomo številni in složni.

Kličem vsem, ki se še ne zavedajo važnosti organizacije: Pridite k nam, ne stojte ob strani! Pomagajte sebi in ne ovirajte nas s svojo brezbriznostjo na pohodu h končnemu cilju. Druži in jači naj nas geslo:

»Vsi za enega, eden za vse!«

Škof dr. Jeglič o alkoholizmu.

Dragi mladenič, kajne, rad bi vedel, kako pijanost nastane? Čuj! Tvoji možgani so najbolj važno živčevje. Do možganov morajo po živcih priti zunanji vtisi, n. pr. vročine, glasu, svetlobe in po svetlobi vtisi predmetov, da zaznamo stvari, od katerih vtisi prihajajo po možganih deluje volja, ki zapoveduje telesnim in dušnim močem, da delujejo n. pr. umu, da misli, jeziku, da govori, očem, da gledajo, nogam, da hodijo; po možganih torej delujejo tudi oni živci, od katerih pride gibanje našega telesa. Iz tega izprevidiš, da le tedaj moreš spoznavati, kaj je okoli Tebe, da le tedaj moreš misliti, govoriti, gledati, hoditi, ako so možgani zdravi in v redu.

No, alkohol pa ravno na možgane vpliva. Ako pride v Tvoje telo, deluje na možgane in sicer najpoprej, dokler ga je malo, delavnost možganov poveča in pospeši; zato se misli hitro razvijajo, jezik se razveže, noge so nekako lahke, roke se neprestano gibljejo, kri se hitreje pretaka, človeku je nekako lahko, ves vesel je in srečen. Toda, ko se zaužije več alkohola, je njegov vpliv na možgane škodljiv; možgani nekako pešajo, onemagajo; delavnost zastaja, ker se možganom moč izgublja, zato oči več tako dobro ne vidijo, misli se zaustavljajo, jezik se zapleta, noge oslabe, dokler nazadnje vse ne opeša in je človek brez zavesti.

Pijanost je greh. Greši namreč, kdor se vedoma upije in pri pijači išče edino uživanje. Vedoma se upije, kdor ima ta namen, ko gre pit, ali pa kdor ve, da se bo opil, ako začne piti. Kdor pa pije, ne radi užitka, ampak, ker mu je zdravnik rekel, da mu je ta ali ona pijača za sedaj, za enkrat, dvakrat, trikrat zoper kako nevarno bolezen potrebna, ne greši, ako bi ga pijača morda opijanila.

In kako gnusno je pijanstvo! Človek zapravi ono čast, do katere ga je Bog povzdignil, da stoji visoko nad vsemi drugimi stvarmi, nad vsemi živalmi. Bog Ti je dal razum, da spoznaš dobro in hudo, resnico in zmoto; dal Ti je dar govora, da moreš odkriti vse srce svoje; dal Ti je raznih na-

gonov, da jih lepo brzdaš in s spoznanjem uma prav uravnavaš. Teh prednosti žival nima. Ona nima razuma, nima proste volje, nima daru govora, ne more nagonov obrzdavati.

Sedaj pa poglej pijanca. Da, po zunanji obliki je še, toda naštetih prednosti ne more več uporabljati, postal je, kakor žival. Um ne deluje več, ne ve, kaj je dobro in kaj slabo; le pripoveduj mu kako resnico, ničesar ne razume, s topim očesom Te gleda. Prosta volja je izgubila svojo moč in grdi nagoni vladajo; odtod nesramnost in nečistost, odtod maščevalnost, sirovost in nasilnost. Pravega govora tudi več nima; z jezika mu prihajajo neki glasovi, pa vse nekako nerazumljivo, brez razuma ponavlja neprenehoma vedno iste besede; poizkuša zapeti, toda zatuli in zarjove, da je ljudi kar strah. Tudi obnašanje njegovo ni več pametno in primerno, skače kakor nor, uganja neumnosti, bedaste šale, glupe nespodobnosti. Glej, do živali se je ponižal! Groza!

Človek ima počutke, da vidi, sliši, duha, okusa, tipa. Take počutke imajo tudi živali. Toda poglej pijanca, ali mu ti počutki še kaj delujejo? Oh, oko mu je motno, vse predmete vidi po dvoje, vse okoli njega se vrti; sluh mu je odpovedal, Tvojih besedi ne razume, le nekak šum mu pride do ušes, tip mu je prenehal, ne čuti ne vročine, ne mraza, ne udarcev, ne ran. Vprašam Te, ali se pijanec ni pogreznil pod žival? Oh, ko bi bil pri sebi, moral bi se samega sebe sramovati. Po Božji podobi je ustvarjen, da naj gospoduje nad zemljo in nad vsemi vidnimi stvarmi in naj bo nad nje povzdignjen kot njihov gospodar in kralj; toda kje je gospodstvo pri pijancu?

Društvene in osebne vesti.

Zahvala. Povodom moje 66 letnice došlo mi je toliko dokazov srčne ljubavi, da mi ni mogoče izraziti moje zahvale poedinim voščilcem. Zato se tem potom presrečno zahvaljujem vsem, ki so se me spomnili, zlasti pa Društvu odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru. Posebno zahvalo izrekam ljubemu staremu prijatelju in tovarišu Dragotinu Gilčvert za ganljiv spomenik, ki mi ga je postavil v jubilejni številki »**Odvetniške pisarne**«.

V Ljubljani, meseca oktobra 1929.

Josip Christof.

Sosvet Pokojniškega zavoda v Mariboru.

Dne 12. oktobra 1929 vršila se je pod predsedstvom g. **Vrtovec Alojza**, predsednika P. Z., in v navzočnosti g. **Lovšin Evgena**, podpredsednika P. Z. iz Ljubljane, seja mariborskih delegatov Pok. zav. v Mariboru ter se je ustanovil »Odbor delegatov P. z. v Mariboru«, kateri se shaja mesečno k skupnim konferencam in sejam. Razpravlja se o predlogih glede uprave nepremičnin, naložbe imovine P. z. v mariborskem okolišu, vodi se evidenca o zavarovancih, da so vsi in pravilno prijavljeni itd. Pri I. seji dne 12. oktobra 1929 se je odbor konstituiral tako-le: Pred-

sednik **Pinter Ferdo**, tajnik **Gilčvert Dragotin**, blagajnik **Pelikan Hubert**; člani odbora: **Doležal Lojze**, **Krejči Anton**, **Pipuš Zdenko**, **Skaza Franjo** in **Vrisk Ivan**.

Posredovanje služb. Kot strojepiske in stenografinje išče 6 uradnic službe za Maribor ali drugod. Tudi 2 uradnika iščeta službe kot pisarnovodje, event. kot stenografa in konceptna uradnika. Gresta tudi na deželo.

Notarski izpit sta položila dne 23. junija 1930 pri višem deželnem sodišču v Ljubljani naša podporna člana gospoda **Golob Franjo**, kandidat pri g. notarju Ašič Ivanu ter **Jezovšek Vladimir**, kandidat pri pok. notarju g. dr. Firbasu, oba v Mariboru. Izrekamo obema naše prisrčne čestitke.

Novi odvetniki v Mariboru. Od zadnjega občnega zbora so otvorili svoje odvetniške pisarne g. Dr. **Rosina Igor** (dne 4. dec. 1929) ter jo priključil pisarni g. Dr. **Rapotec Vinkota**, odvetnik na Aleksandrovi cesti št. 16, g. Dr. **Vauhnik Miloš** ter jo priključil pisarni g. Dr. **Hojnik Franjotu** na Aleksandrovi cesti 22 in meseca junija 1930 g. Dr. **Gozani Leo** na Aleksandrovi cesti št. 12. Vsi trije so podporni člani našega društva. Izrekamo novim gg. odvetnikom naše čestitke ter jim želimo obilo uspeha na stanovskem polju.

Občni zbor Zveze društev privatnih nameščencev se je vršil dne 31. maja 1930 v prostorih Zveze v palači Delavske zbornice v Ljubljani. (Glej poročilo v »Organizatorju« meseca junija 1930.) Izvoljeno je bilo novo načelstvo, katero obstoji iz predsednika tov. **Zemljič Joškota** iz Ljubljane, I. podpredsednika tov. **Volčanšek Franja** iz Trbovelj, II. podpredsednika tov. **Čargonja Ladislava** iz Ljubljane, III. podpredsednika tov. **Gilčvert Dragotina** iz Maribora, tajnika tov. **Kravos Vladimira** in blagajnika tov. **Lovšin Evgena**, oba iz Ljubljane. Pregledovalci računov tov. **Gonelli Rudolf** iz Trbovelj in tov. **Likar Ciril** ter tov. **Raška Oton** iz Ljubljane. V upravni odbor Zveze pa pošlje vsako včlanjeno društvo svojega zastopnika.

Ob tej priliki se pridružuje tudi naše društvo zvezinim zborovalcem ter izreka še tem potom posebno zahvalo odstopivšemu predsedniku tov. **Dr. Obersnel Maksu** za ves trud, požrtvovalnost in ljubezen, s katero je isti od leta 1924 dalje pomagal ustvarjati in voditi Zvezo ter ji bil pozneje agilen odbornik in slednjič nje vzorni predsednik. Nikdar ne bomo pozabili njegovih nevenljivih zaslug za združitev društev priv. nameščentva po Sloveniji v enotno falango in njegovega strokovnega udejstvovanja pri Pokojniškem zavodu v različnih funkcijah v prid vsega privatnega nameščentva. — Odbor.

V **Ptuju** se je vršil dne 6. 10. 1929 VI. občni zbor ptujske skupine, katerega so ptujski člani skoro polnoštevilno obiskali. Kot gosta in odposlanca od **Društva trgovskih pomočnikov v Ptuju** sta bila navzoča tov. **Vuga Milan** in **Sevčenik Hinko**. Iz Maribora je došel preds. **Gilčvert Dragotin**, ustanovni član **Troha Karol** ter odborniki **Zelnik Minka**, **Pušenjak Milica** in **Hrašovec Lojze**.

Po običajnih poročilih ptujskih funkcionarjev in daljšem referatu predsednika osrednjega društva, ki je pozdravil zlasti goste in delegate, so bile sprejete resolucije, kakor jih uvodno objavljamo ter je bil izvoljen soglasno tale odbor: predsednik **Likar Janko**, tajnik **Christof Bogo**, blagajnik **Podmenik Ivanka**, **Mojzer Milka**, blag. nam. in odb. **Počkaj Štefka**. Na predlog predsednika Gilčverta je občni zbor poklonil 100 dinarjev za spomenik pok. ministra g. **Dr. Žerjav Gregorja**, kot skromen znak globokega spoštovanja in ljubezni, katero dolguje tudi odvetniško uradništvo velikemu pokojniku.

